

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 maart 2018

In uw brief van 31 januari 2018 vraagt u mij te reageren op een brief van de heer D.H. Van G te K van 2 januari 2018 (op uw verzoek beperk ik mij tot de initialen). In zijn brief refereert de heer D.H. Van G te K aan de voorgeschiedenis van zijn verzoek aan u, onder verwijzing naar een brief van herri aan uw commissie van 1 juni 2017. Bedoelde brief is niet bijgevoegd, maar uit het resumé in zijn brief maak ik op dat het zijn aan de fiscale rechter voorgelegde geschil met de Belastingdienst (Inspecteur) betreft. Deze rechter heeft zich in zijn uitspraak van september 2009 onbevoegd verklaard en deze uitspraak is onherroepelijk geworden. Daarna heeft de heer D.H. Van G te K de Staat gedagvaard.

Na een civiel oordeel van de rechtbank in het voordeel van de Staat, volgde een oordeel van het Hof in het voordeel van de heer D.H. Van G te K. Tegen dit oordeel heeft de Staat cassatie ingesteld hetgeen heeft geleid tot een vernietiging van het arrest van het Hof en een verwijzing van het geding naar het gerechtshof Amsterdam.

Op verzoek van de advocaat van de heer D.H. Van G te K heeft na het arrest van de Hoge Raad een gesprek plaatsgevonden. Dit heeft echter niet tot een oplossing geleid. Kort samengevat blijft de heer D.H. Van G te K van mening dat hij -als gevolg van het fiscale geschil- een vordering heeft op de Staat. In zijn schikkingsvoorstel ten bedrage van € 2.200.000,00 inclusief rente van 22 december 2017 heeft hij ook zijn eerdere schikkingsbedragen genoemd, te weten € 1.300.000,00 ex 60 % rente, € 775.000,00 ex 60 % rente en € 2.825.000,00 ex 60 % rente.

De Staat heeft de gestelde vorderingen door de heer D.H. Van G te K zowel mondeling als schriftelijk betwist en is daarenboven van mening dat de Staat -als gevolg van het voornoemde vernietigde arrest van het civiele Hof- een vordering heeft op de heer D.H. Van G te K.

De heer D.H. Van G te K, noch zijn advocaat hebben inhoudelijk geantwoord op de brieven van 23 mei 2014, respectievelijk 17 maart 2016 waarin eerdere schikkingsvoorstellen gemotiveerd werden afgewezen en de gestelde vorderingen gemotiveerd werden betwist. In zijn schikkingsvoorstel van 22 december 2017 gaat de heer D.H. Van G te K opnieuw niet inhoudelijk in op de standpunten in de hiervoor genoemde afwijzende beslissingen.

In de brief in antwoord op het schikkingsvoorstel van 22 december 2017 wordt het voorstel opnieuw afgewezen waarbij is opgenomen dat een herhaling door de heer D.H. Van G te K van een schikkingsvoorstel zonder in te gaan op de in de eerdere afwijzende beslissingen ingenomen standpunten onmogelijk tot een andere beslissing kan leiden.

In zijn schikkingsvoorstel van 22 december 2017 heeft de heer D.H. Van G te K tenslotte gesteld dat zijn advocaat het geschil heeft aangebracht bij het Hof Amsterdam. Opmerking verdient dat er nog geen stukken van het Hof noch van de

advocaat van de heer D.H. Van G te K zijn ontvangen. De verzending van het antwoord op zijn schikkingsvoorstel is aangehouden ten einde te kunnen afstemmen met de advocaat die de Staat in de eerdere procedure heeft bijgestaan alsmede ter voorkoming van een zogenaamde kruising van de stukken. Gezien de voornoemde zeer uiteenlopende standpunten (vorderingen) ben ik van mening dat het oordeel van de rechter in dit geschil is aangewezen.

De staatssecretaris van Financiën,
M. Snel